

lise-der

bülteni

DEMOKRATİK ORTA ÖĞRENİM KAVGAMIZDA İLERİ

15 Günde Bir Çıkar Yıl 1 Sayı 4 7/3/1976 Fıatı 150 Krş.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

LİSE-DER BÜLTENİ SAYI : 4

Sahibi ve Sorumlusu : İSMAIL YOLDAŞ

Yönetim Yeri : Cemal Gürsel Cad.
No: 47 Kat: 2 Cebeci

Yazışma Adresi : İsmail Yoldaş P.K. 681
Kızılay - Ankara

ORTA ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN ANTI—FAŞİST MÜ- CADELESİ HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRA- Sİ MÜCADELESİNDEN AYRI DEĞİLDİR.

Faşizm, yurt çapında saldırılarını yoğunlaştırıyor. Her gün birçok devrimci, yurtsever kardeşlerimiz hayatlarını kaybediyorlar, yaralanıyorlar. Daha dün Zeytinburnunda, Malatya'da devrimci kardeşlerimiz vurulmadı mı? Hakim ittifakın (tekelci burjuvazi, tefeci-tüccar ve toprak ağa-
lanının en irilerinden oluşan ittifak) doğuda izlediği ırkçı-faşist politika İdil katliamı ile sonmutlaşmıyor mu? Her gün üniversitelere ve orta öğrenim kurumlarına iktidarın uşağı, Amerika'ya satılmış faşist köpekler saldırmıyor mu?

Bütün bu uygulamalarıyla zaten üst yapıda var olan faşizm, halkımızı sindirmeye ve alt yapıda da gelişme olana-
kları arıyor. Yani, biz orta öğrenim gençliğine karşı yapılan saldırılar, halkımıza karşı yapılan saldırılardan ayrı düşünülmemelidir.

Orta öğrenimde çıkan son yönetmeliklere bakalım : Bunlar zaten üzerimizde uygulanmakta olan baskılara da-
hada bir meşruluk kazandırıyor. Böylece okul idaresi-faşist işbirliği ile yurtsever öğrenciler rahatça okullardan atılabiliyor, devrimci öğrenciler kanunlardan da destek alınarak sindirilebiliyor.

Okullarda okuduğumuz derslerde, ırkçı-faşist ideolo-
ji ile beyinlerimiz TEORİK olarak yıkanmak istenmekte-
dir. Irkçı-Turanlı Ziya Gökalp'in parlak fikirleri Sosyolo-
ji kitabımızı doldurmakta, Tarih kitaplarında burjuva
dünya anlayışı en şoven bir biçimde ortaya konmaktadır.
(Bu konu zaten etraflıca bültenimizde ders kitaplarının
eleştirisi bölümünde incelenmektedir.) Bunlarla da ye-

tililmeyip, PRATİK olarak, üzerimize kiralık, faşist it-ler saldırtılmakta, faşist idareciler yurtseverleri istedikleri gibi okullardan atabilmektedir.

Bütün bu olanlara karşı ne yapmalıyız? Aman kıpır-damayalım, provakasyon olur (kışkırtmacılık olur), MC yi demokratik yollarla iktidardan düşürelim, o zaman okullarda gerekeni fazla ileri gitmemek kaydıyla yapabi-liriz, gibi pasifist bir zihniyetle mi hareket edelim? Tabii ki HAYIR. Bizler faşizmi yıkmanın MCyi yıkmakla özdeş olmadığını biliyoruz. Faşizmi yıkmak bir devrim mese-lesidir. Ayrıca faşizmi geriletmenin de, aktif bir kitle mücadelesine dayandığını biliyoruz. BUNA GÖRE ESAS AMACIMIZ, en geniş öğrenci kitlesini anti-faşist saflara çekmek ve onlarla birlikte faşizme karşı koymak olmalı-dır. Bunu yaparken mücadelemizi, halkımızın emperyaliz-me ve onun yerli işbirlikçilerine karşı verdiği bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine tabi kılmalıyız.

Bizler, devrimci öğrenciler olarak, en geniş öğrenci yı-ğınlarını anti-faşist saflara çekebilmek için onların her sorunları ile yakından alâkadar olmalıyız. Onların aka-demik-demokratik talepleri ile ilgilenmeli, bu taleplere siyasi bir muhteva vermeliyiz. Faşist saldırganlara, en ge-niş öğrenci kitlesi ile beraber gereken cevabı vermeliyiz. İrkçı-şoven ideolojileri teşhir etmeli, faşist idarelerin bas-kılarını kitle halinde göğüslemeliyiz. Bütün bunları, en geniş kitleyi örgütleyebildiğimiz ve mücadelemizi halkımı-zın anti-faşist, anti-emperyalist kurtuluş kavgası ile bü-tünleştirebildiğimiz oranda başarılı oluruz.

ABİDİNPAŞA OLAYLARI

Ülkemizde, emperyalizm ve yerli ortaklarının içinde buldukları siyasi ve ekonomik buhran ve gün derinleşiyor. Buhranın derinleşmesi ülkemizdeki sınıf çelişkilerini de keskinleştiriyor. Orta öğrenimdeki mülcadele de buna bağıntılı olarak yoğunluk kazanıyor daha yeni boyutlara ulaşıyor.

Bu mücadeleyi gören egemen sınıflar orta öğrenimdeki baskı ve oyunlarını arttırmaya başlamışlardır. Halkımızın anti-emperyalist, anti-oligarşik mücadelesini ve onun aktif bir parçası olan öğrenci gençliğin mücadelesini temelinden yoketmeyi hedef alarak yaptıkları ve yapmak istedikleri faşist baskı ve kısımlarını da, çıkarttıkları yeni orta öğrenim yönetmeliği ile meşrulaştırmışlardır.

Orta öğrenim gençliğinin bütününe yönelen ve özünde halkımıza yapılan zulüm ve terörün bir parçası olan bu baskıları A. Paşa bölgesinde yapılan ve yaptırılmasına çalışılan hareket ve olaylarda açıkça görebiliriz.

1975 — 76 ders yılının başlaması ile birlikte A. Paşa bölgesindeki faşist hareketlerin daha okulların (A. Paşa Sanat, A. Paşa Lisesi, Başkent) ilk açıldığı günlerde okul idareleri tarafından başlatıldığı açıkça görülüyor.

Bunun nedeni ise çok basittir; Hükümette kendilerini koruyacak M.C. bulunmaktadır. Böylece onların desteğini alan okul idareleri okulları kendi çiftlikleriymiş gibi kullanıyor ve yönetiyorlar. Bunun ilk örneğini Başkent Lisesinde görüyoruz. Sene başında okula devamlı olarak yeni öğrenci alan okul idaresi okulda 20-30 gün ders görüldükten sonra «okulda sınıflar çok kalabalık başka bir yeni sınıfta açamayız» diyerek 150-200 öğrenciyi başka okullara göndermeye başlamıştır

Burada okul idaresinin yeni bir oyununu görmekteyiz. Şöyle ki :

Birincisi; okul kapasitesi eğer yetersizse bu sene başından bellidir. Ona göre yeni öğrenci alınması gerekir.

İkincisi ise; okuldan diğer bölgelere gönderilen öğrencilerin çoğunluğunun ilerici ve devrimci olmaları dikkati çekmektedir. Okul idaresi bunu bilerek yapmakta böylece okul içinde faşist öğrencilerin güçlenmesine çalışmaktadır.

150—200 öğrencinin sürülme olayının peşinden okulda fotoğraf parası, spor parası diye paralar toplanmıştır. Bunu da incelediğimiz de 5 TL olarak toplanan fotoğraf parasının aslında 3 TL olması gerektiğini öğreniyoruz. 20 TL olarak toplanan spor parasıyla da okula doğru dürüst hiçbir spor malzemesi alınmadığı öğrenilmiştir. Kaldı ki okulların spor ve buna benzer ihtiyaçları Milli Eğitim Bakanlığınca temin edilmesi gerekmektedir.

26 Kasım 1976 günü bütün bu olaylardan Başkent Lisesi öğrencileri yapılanları protesto için bir forum düzenlemişlerdir. Forumda, toplanan paraların hesabını ve diğer okullara gönderilen arkadaşlarının işlemlerini durdurulmasını istemişlerdir.

Artık A. Paşa bölgesinde bulunan (A. Paşa Lisesi, A. Paşa Sanat Okulu, ve Başkent Lisesi) orta öğrenim kurumlarında polis, faşist idare ve faşist öğrenci ittifakı altında ilerici yurtseverleri hedef alan baskılar öğrenci ve öğretmen kısımları yoğunluk kazanmaya başlamıştır.

A. Paşa Lisesinde de sene başında bir derste öğretmenin biri kalkıp «Biz Türküz, damarlarımızda bozkurt kanı dolaşır» sözüne bir öğrenci kalkıp «Hayır hocam biz insanız damarlarımızda hayvan değil, insan kanı dolaşır» demesinden sonra o öğrenci faşist müdür Ali Filiz tarafın-

dan feci şekilde dövülmüş, öğrenci bir süre okula gele-
memiştir.

Buradan da açıkça anlaşıldığı gibi okula yeni atanan
faşist Ali Filiz müdürlüğünü bir silâh olarak kullanarak
devrimci öğrencileri sindirmeye daha okulun ilk başladığı
günlerde başlamıştır. Böylece Başkent Lisesi Müdürünün
yapmak istediği gibi okulda faşist öğrencilerin at oynat-
masına olanak tanımaya çalışmıştır.

Bundan sonra okul idaresi öğrenciler tarafından bir-
çok defa ikaz edilmiş, bu tür olaylar ve hareketler devam
ettiği sürece kötü şeylerin olacağı okul idaresine bildiril-
miştir. Fakat okul idaresi bunları kulak ardı ettiği gibi
devamlı olarak faşist öğrencileri desteklemiştir. Faşist öğ-
rencilerle özel olarak ilgilenmiştir. Okul kantininin fa-
şistlerin silah deposu haline gelmesine göz yumulmuş ve
faşistlerin okul içinde bildiri dağıtmalarına yardım edil-
miştir.

Bütün bunlardan güç alan faşistler yönetmeliği de ar-
kalarına alarak 28 Kasım 1975 günü hiç bir nedene dayan-
mayan, sadece ilerici yurtsever öğrencileri okula almamak
gayesi güden bir boykot istemişlerdir. Dışardan (Site ve
Niğde yurdundan) getirdikleri faşistlerce öğrencileri zorla
derse sokmamak istemişlerdir. Bunun üzerine kavga çık-
mış karşılarında yoğun bir öğrenci kitlesini gören faşist-
ler gerilemek zorunda kalmışlardır. Bu sırada gelen polis-
ler faşist öğrenciler yerine devrimcileri dersten alıp gö-
türmüşlerdir. Okul idaresi de devrimci öğrenciler hak-
kında disiplin mekanizmasını çalıştırmıştır.

Artık kendini iyice belli eden okul idaresi başta fa-
şist müdür Ali Filiz olmak üzere bir fırsatını kolluyarak,
devrimci öğrencileri okuldan atmaya onlar hakkında ce-
za-i işlem yapmaya çalışmaktadır. Amaç bellidir artık.
Bu tür çalışma ile A. Paşa bölgesindeki okullarda dev-

rimcileri susturmak, onları sindirmek ve yerine, faşist öğrencilerin ortada cirit atmalarını sağlamak.

Bunu gören ve durumdan iyice güç alan faşist beslemelerde dışardan sağladıkları güçlerle iyice saldırılarını yoğunlaştırıyorlardı. İşte 975'te olanlar.

22 Aralık 1975 Pazartesi günü 12.30 sıralarında okula gelmekte olan bir arkadaşımız okul ve idarenin gözleri önünde faşistlerce dövülüp, bıçaklanmıştır. Okul idaresi bunu göre göre hiç bir harekette bulunmamıştır.

Hemen sonra faşistler A. Paşa Sanat Okuluna inmişler, devrimci öğrencilerin buldukları sınıfları kurşunlamışlar, camları kırmışlardır. Bu okul idaresinin de tutumu değişik olmamıştır.

Aynı gün 16.30 sıralarında A. Paşa Sanat Okulunun dağılışında devrimciler üzerine ateş açılmış, iki öğrenci yaralanmıştır. Hemen sonra Başkent Lisesi öğrencilerine saldırılmış, bir öğrenci kurşunla yaralanmıştır.

Böylece bir günde A. Paşa bölgesindeki okullarda faşist okul idareleri ve faşist öğrenci ittifakı altında yürütülen terör havası estirilmek istenmiş, böylece ilerici yurtsever öğrencilerin sindirilme çalışmaları hızlandırılmıştır.

Fakat bütün bu faşist saldırı ve tezgâhlanan oyunlara rağmen A. Paşa bölgesindeki demokratik orta öğrenim kavgası gün geçtikçe daha da gelişmiş, yanlarına büyük bir öğrenci kitlesini ve halkıda alarak faşist öğrenci-idarepolis ittifakına daha da güçlü olarak karşı durulmuştur. Verilen bu mücadele demokratik orta öğrenim kavgasına yeni boyutlar kazandırmıştır. Bütün bu olayları protesto eden 80 arkadaşımız bir gün derse girmemişler, bir forum düzenliyerek yapılan baskılara karşı sonuna kadar direneceklerini bildirmişlerdir.

23 Aralık 1975 Salı günü okul idaresi bir gün önce derse girmeyen 80 öğrenciyi dersten zorla çıkarmıştır. Bu-

nun üzerine öğrenciler velilerini de alarak okula gelmişlerdir. Öğrenci velileri okul idaresinin gerici hareket ve tutumlarını protesto etmişler, okul idaresi velilerin bu kararlı tutumu karşısında öğrencileri derslere almak zorunda kalmıştır.

25 Aralık Perşembe günü A. Paşa bölgesindeki olayları protesto için, A. Paşa Lisesi öğrencileri yarım günlük boykot kararı almışlardır. Yapılan forumda Kenan Dayıoğlunun öldürülmesini ve orta öğrenime yapılan baskıları ve A. Paşa bölgesindeki olaylar protesto edilmiştir. Daha sonra yürüyüşe geçilmiş. Bu sırada gelen polis yürüyen öğrencilere saldırmıştır. Polis ateş açmış, ikisi kız olmak üzere on arkadaşımız gözaltına alınmış daha sonra bu arkadaşlar serbest bırakılmıştır.

Bu olaylardan sonra karşılarında güçlü bir devrimci hareket gören faşist okul idareleri, özellikle A. Paşası Müdürü Ali Filiz, devrimci öğrenciler üzerinde daha değişik yöntemler kullanmaya başlamış. **Bir yandan da okuldan topladığı resim paralarını hemen yakındaki Ülkü Ocakları Derneğine yatırmaktan geri kalmamıştır.**

Artık bölgede toplu halde birşey yapamayan faşistler devrimci bildikleri kimseleri tek gördükleri yerlerde dövmekten, kurşunlamaktan geri kalmıyorlardı. Durum kendini iyice belli etmişti. A. Paşa Lisesi olsun, Başkent ve A. Paşa Sanat Okulları olsun, artık bu okullarda can güvenliğinin kalmadığı ortada idi.

Bunu gören A. Paşa öğrenci velileri bir araya gelerek A. Paşa Lisesinde can güvenliğinin kalmadığını okulda polis karakolunun kurulmasını, 6 devrimci öğretmenin sürülmesini ve okul kantininin silah deposu haline getirilmesini protesto etmek amacıyla çocuklarıyla birlikte 19 Ocak 1976 günü A. Paşa Lisesine gelerek okul idaresi ile konuşmak istemişlerdir. Fakat okul müdürü konuşmayı

reddederek **kalorifer daresine saklanmıştır.** Öğrenci velileri de bir günlük ihtar boykotu yaparak çocuklarını okula göndermemişlerdir.

Bütün bu kurşunlanmaların ve olayların faileri bildiği halde ne bir polisiye tedbir ne de okul idarecilerine herhangi bir işlem yapılmıştır. Okulların kapanacağı gün ise A. Paşa Sanat Okuluna bildiri dağıtmaya gelen faşistlerle bildiri almak istemeyenler arasında kavga çıkmış, faşist beslemeler geri çekilmek zorunda kalmıştır. Her zaman olduğu gibi olay yerine gelen polis doğru devrimcilerin üzerine saldırmış, önüne gelene vurmaya başlamıştır.

Görüldüğü gibi olaylar hep aynı şekilde cereyan etmektedir. Faşistler saldırmakta polis devrimci öğrencileri tutuklamaktadır.

Bu hareketler bize artık şunu göstermektedir. Biz ilerici yurtsever orta öğrenimliler olarak demokratik orta öğrenim kavgamızda haklarımızı almak için, yoğunlaşan baskı ve kısımlara karşı direnmek için ve sonuna kadar mücadelemize devam edebilmemiz için velilerimizle birlikte ülkenin her yerinde ve hayatın her safhasında okulda, mahallede, terör ve zorbalıklara karşı baş eğmez bir mücadele örgütlemek, tek bir yumruk, tek bir yürek gibi faşizme karşı birleşmek zorundayız.

MATERYALİST DÜNYA ANLAYIŞI NEDİR?

Materyalist düşünce oluşmaya başlamasından bu yana birçok saldırılara ve iftiralara uğramıştır. Bu saldırılar

genel olarak «Materyalizm» sözcüğünün anlamının tahrif edilmesinden ibarettir. Materyalizm onlara göre insan ufkunun yalnız maddi ihtiyaçlarla sınırlandırılması, mâ-nevi hiç bir şeye yer verilmemesi demektir. Günümüzde de materyalizm Burjuvazi tarafından çarpıtılmaktadır. Burjuva «Materyalizm» dendiğinde ahlâksızlık, ten zevkleri, şatafath bir yaşantı, açgözlülük, cimrilik, çıkar peşinde koşma gibi kendisinin kölesi olduğu bu iğrenç kusurları anlar. Halbuki materyalizm bir dünya anlayışıdır. Yani doğa olaylarını olduğu gibi ve hiçbir şey katmadan yorumlama biçimidir.

Materyalist düşüncenin oluşturulması eski Yunan ve Roma uygarlıklarında çeşitli filozoflarca başladı. Çağlar boyunca ilerledi ve gelişti. Ancak bu materyalizm diyalektik değildi, eksik ve yanlışları da bulunmaktaydı. Marksizmle birlikte materyalizm eksiklerini tamamlamış, eski idealist kabuğunu bir yana atarak son biçimini almıştır. Bizde materyalizmi Marksist Felsefi Materyalizm biçimiyle inceleyeceğiz. Marksist Felsefi Materyalizm bir bütündür ancak biz inceleme ve örnekleme kolaylığı açısından meseleyi çizgiler halinde açıklayacağız.

MARKSİST FELSEFİ MATERİYALİZMİN I

ÇİZGİSİ : Evrenin Maddiliği :

İdealistler evrenin maddiliğinin evren dışında bir salt ruha, sonsuz bir güce bağlı olduğunu iddia ederler. İdealizm gözle görülüp, elle tutulan maddelerin «evrensel ruhun» bir görüntüsü olduğunu, aslında dünyanın görüntü- te maddi olduğunu söylerler. İdealist dünyanın derin gerçeğinin başka yerde olduğunu, bunu da ruhun varlığında aramanın gerekli olacağını söyler. Materyalizm ise dünyayı maddi olarak kabul eder. Bu ilke evrendeki olayları diyalektikte gördüğümüz gibi - karşılıklı ilişkileri ve bağlılıklarını, hareket halindeki maddenin gelişmesinin

zorunlu yasalarını ortaya çıkarır, dünya maddenin hareket yasalarına uygun olarak gelişir ve hiçbir evrensel ruha ihtiyacı yoktur. Materyalist dünya görüşü doğanın olduğu gibi hiçbir şey katmadan kavranmasıdır.

Buna bir kaç örnek verelim : Kimya da bir bileşiğin, örneğin suyun, 100 derecede kaynayarak buhar haline geçişi veya bir reaksiyona girdiğinde moleküllerine ayrılmasını hangi evrensel ruh düzenliyor; veya bu evrensel ruhun bu olaydaki katkısı nedir Yoksa dünya dışı sonsuz varlık yok mudur Veya bu olayları maddenin kendi iç dinamiği (iç çelişkileri) ile, genel hareket yasaları ile mi açıklamak gerekir?

M.F.M. II. Çizgisi : Madde Bilinçten Öncedir :

İdealistlere göre yalnız bilincimiz vardır. Maddi âlem yalnız bizim bilincimizde, duyularımızda bulunur. Madenin ve maddi dünyanın varlığını algılamamız bizim duyularımızın bir yanılmasıdır. İdealizmin, materyalizmi ortadan silmek için çıkardığı aşırı bir çizgi olan tek bencillik ise işi «mademki duyularımız yanılıyor öyleyse herşey bir yanılıdır. Evren bir yanılıdır yalnız ben-kendim ve benim bilincim var» diyecek kadar aşırılığa götürüyor ve maddenin varlığını reddediyor. Marksist anlayış ise madde, doğa, varlık bilincin dışında ve ondan bağımsız olarak var olan nesnel bir gerçektir. Madde ilk veridir, bilinç ikinci veridir. Maddenin türevidir. Düşünce maddenin en üstün bir ürünüdür. Öyleyse düşünceyi maddeden ayırmak yanılı olur. Düşünce her zaman maddeye bağımlıdır. İdealistler ne kadar öyle düşündüklerini söyleseler bile yaşamak için materyalistler gibi davranmaya zorunludurlar.

Bir kaç örnek verelim : Herşeyin bilincimizde var olduğunu, maddenin de bilincimiz de oluştuğunu söyleyen bir idealist, bir caddeden karşıya geçerken uzaktan gelen bir arabayı «ben onu düşündüğüm için ordadır, düşün-

mesem orda olmayacaktır, «çünkü herşey bilincimizde vardır» diye düşünüp, yoldan çekilmemezlik etmez. Başka bir örnek; duyularımızın, algılarımızın bir yanılığın dizisi olduğunu savunan idealizmin etkisindeki bir faşist bile sopayı yediği zaman bunun yalnız bilincinde olduğunu, duyularının yanıldığını düşünmüyordur herhalde. Eğer tersi olsaydı sopayı yiyenin bunu düşünmeyerek acı duymaması ve kavgadan kaçmaması gerekirdi, tabii pratikte bunun tam tersi olmaktadır.

M.F.M. III. Çizgisi : Dünya tanınabilir :

18. yy da ve özellikle tek bencilikten sonraki idealizm, materyalizm karşısında tutunamayarak geri çekilmek zorunda kaldı. İdealizm, materyalizmin maddenin ilk veri olduğunu iddia etmesine karşı, felsefenin bu konuda birşey bilmediğini, bilemeyeceğini söyleyen yeni bir felsefe ortaya attı. Bu felsefe bilinemezcilik felsefesidir. Kendisinin idealizmle materyalizm arasında üçüncü bir yol olduğunu söyler. Marksist anlayış ise dünyayı ve onun yasalarını tümüyle bilinebilir, deney ve pratikte doğrulanabilir, doğa yasaları konusundaki bilgilerimizin nesnel gerçeğin tutarlılığını taşıyan bilgiler olduğunu kabul eder. Dünyada bilinmeyecek hiçbir şey yoktur, sadece henüz bilemediğimiz ama bilim ve pratiğin çabaları ile açıklanacak şeyler vardır. Bilinemeyen şeylerin bilinir hale getirilmesinde bilimin ve pratiğin çabaları gereklidir. Burada bilimin temeli, pratiğin öncü olma rolüdür. Pratik gerçeği değiştiren insan eylemidir. O halde dünya tanınabilir (bilim ve pratiğin çabaları ile) ve değiştirebilir (toplumsal eylem pratiği ile). **Bu çizgide bir örnek verelim :** Orta öğretimde yeni yönetmelik yayınlandı. (Örneğin 12 Kasım'da yayınlanan Gerici Yönetmelik) Bu yönetmelik tanınabilir. Bilim ve pratiğin çabasıyla bu yönetmeliğin amacının ne olduğu, somut maddi temelleri ekonomik temelleri bulunabilir. Bilimin yöntemi olan, diyalektik yöntem kullanılarak bu açıklanabilir. Ancak bir

faşist için bu yönetmelik günlük olaylardan biridir; öğretmenler, müfettişler toplanmış «hadi şunları koyalım» demişler ve koymuşlar. Faşist, idealist felsefenin etkisi altında olduğundan, idealizmde bilimsel yöntemi kullanmadığından bu yönetmeliği bilemez, açıklayamaz ve bunu da dünya tanınmaz diye ortaya koyar. Tabii ki devamlı olarak ta yanılır.

— ANTALYA'DAN İKİ HABER —

Gazi Paşa Lisesinde Boykot :

Gazipaşa Lisesindeki olaylar, faşist eğilimli bir idarecinin okul bahçesinde devrimci bir arkadaşı dövmesiyle başlamıştır. Bu arada başka bir öğretmenin «**Vur o komüniste**» diye bağırması bardağı taşıran son damla olmuş bahçede bulunan arkadaşlar duruma müdahale etmişlerdir. Bundan sonra kalabalık bir öğrenci topluluğu bir forum düzenlemiş ve öğretmenleri kınamıştır. Bu arada olaya neden olan iki öğretmende hafif şekilde yaralanmışlardır (!)

Öğrencilerin forumu jandarma tarafından dağıtılmış ve 18 arkadaş göz altına alınmıştır. Ertesi gün bütün liseli arkadaşlar boykota gitmişler ve göz altına alınan arkadaşların serbest bırakılmasını, okuldaki faşist baskı ve terörün kaldırılmasını istemişlerdir. Boykot iki gün sürmüş arkadaşların serbest bırakılmaları üzerine de kaldırılmıştır.

Alanya Lisesinde Lise—Der bültenini satan bir arkadaşına faşistler mani olmaya çalışmışlardır. Faşistlerin kavgayı başlatmasıyla olaylar genişlemiş ve faşist köpeklerle hiç unutamıyacakları bir ders verilmiştir. Kavga sonucunda faşistlerin karakola şikâyeti üzerine iki arkadaş göz altına alınmışsa da bu arkadaşlar daha sonra serbest bırakılmışlardır.

TÜM ORTA ÖĞRENİM KURUMLARINDA FAŞİST KÖPEKLERE KARŞI, TAVİZSİZ, AKTİF BİR MÜCADELE ÖRGÜTLEYELİM. BU TÜM ÜLKE ÇAPINDA FAŞİZME KARŞI VERİLEN MÜCADELENİN BİR PARÇASIDIR.

TARİH KİTAPLARININ ELEŞTİRİSİ — 3

Tarih Kitabımız (!) «Tarih Öncesi Devirleri» başlıklı konuda kendi burjuva tarih anlayışını gene çok güzel sergiliyor. Kitabımız (!) bu konuda sadece tarih öncesi devirde yaşayan insanların «uygarlık alanında yapmış oldukları ilerlemeleri» anlatıyor fakat insanların üretimde bulunmaları sırasında birbirleriyle kurdukları ilişkilerden hiç mi hiç söz etmiyor. Bazı tarih öğretmenlerimiz (!) insanlar arası ilişkileri anlatmanın sosyolojinin veya başka ders kitaplarının konusu olduğunu söyleyebilirler. Kitabın ilerki konularında da, insanların üretim esnasında kendi aralarında kurdukları ilişkilerden hiç söz edilmiyor. (Örneğin: ilk çağda kurulan Mısır devletinde köle sahiplerinin ve kölelerin bulunduğunu ve köle sahiplerinin köleleri sömürdüğünü söylemez kitabımız.) Eğer tarih kitabımız toplumların geçmişini anlatırken insanların aralarındaki ilişkileri anlatırlarsa bütün hepimizin kafasında şu soru belircektir. «Peki ama bizim yaşadığımız toplum da nasıl insanlar arası ilişkiler? sömürüye mi dayanıyor yoksa eşitliğe mi?» İşte tam burada dananın kuyruğu kopar. Her zamanki gibi tek bir şey söyleyeceklerdir bazıları : «Öyle şey olur mu hiç, biz imtiyazsız, sınıfsız, kaynaşmış bir kitleyiz.»

İşte tarih kitaplarını bizlere okutturanlar kafalarda bu sorunun oluşmasını ellerinden geldiğince geciktirmeye çalışırlar. Tarih kitaplarını bizlere okutturmalarının nedenlerinden biri de budur zaten.

Tarih öncesi devirlerindeki insanların yaşamlarını devam ettirebilmek için üretimde bulunurken birbirleriyle kurmuş oldukları ilişkiler nasıldı?

Hepimizin bildiği gibi insanların o dönemde üretimde kullandıkları aletlerin hepsi çok ilkel idi. İnsanlar avlanarak, toprağı ekerek, bitkiler ve kökler toplayarak yaşamlarını sürdürüyorlardı. Bütün bunları yaparken **toplu olarak çalışmak zorundaydılar**. Toprak ortak işletiliyordu, bütün topluluktaki insanlar doğaya karşı bu mücadeleye kendi yeteneklerine göre katılıyorlardı. Toprak, oturulan konutlar, hep ortak mülkiyetteydi. Yani herkesin ortak malıydı. O günkü aletlerle bir insanın toprağı yalnız başına işlemesi, yalnız başına avlanması veya süreklilik avı düzenlemesi imkânsızdır. İşte bunun için üretim **araçları üzerinde ortak mülkiyet geçerliydi**. Bunun sonucu olarak ta toplu çalışma sonucu elde edilen ürünler herkese eşit olarak dağıtılıyordu. Bu toplumda çalışmayanlar yaşayamazdı. (Hasta olanlara toplum tarafından bakılıyordu)

Bu toplumda insanın insan tarafından sömürülmesi yoktu. Çünkü insanlar ancak hep birlikte çalıştıkları takdirde yaşamlarını ucu ucuna devam ettirebiliyorlardı. Bu yüzden herhangi bir kimsenin başkası hesabına çalıştırıldığını bir an düşünsek bile çalıştırılan bu kişi ancak kendi hayatını devam ettirecek kadar üretmektedir. Bunun bir kısmının çalıştıranlar tarafından alındığını düşünürsek çalışan ertesi gün veya bir kaç gün sonra ölecektir. Bu anlamda insanın insanı sömürmesi olanağı, maddi temeli yoktu.

Bu toplum düzeninde devlette yoktu. Ne sürekli bir ordu, hapishane, ne de yargıçlar. Topluma karşı suç işlemiş bir kişi toplum tarafından cezalandırılıyordu. Suçluları yakalamak için özel kolluk kuvvetlerine ihtiyaç yoktu, kendilerine karşı suç işleyenleri toplum yakalayıp cezalandırılıyordu. Bütün toplumun çıkarları hep bir ol-

duktan sonra özel kolluk kuvvetlerine ihtiyaç yoktur. Suç işleyenler nereye kaçsalar yakalanırlar. Çünkü toplumun çıkarlarını gözetenler her yerde vardır. Bu anlamda sürekli bir ordu da yoktu. Başka bölgelerdeki toplumlarla bir savaş olacağı zaman, bütün üyeler savaşa katılıyorlardı.

Toplum ayrı sınıflara bölünmemişti. Üretim araçları (toprak, işlemek için kullanılan aletler, vb.) hiç bir grubun (sınıfın) malı olmadığı için, araçlara sahip olarak başka sınıfları sömürmekte yoktu.

Toplumun yönetilebilmesi için kararlar nasıl alınıyordu? Tüm toplumu ilgilendiren kararlar herkesin görüşlerini açıklamasından sonra demokratik olarak alınıyordu. Topluluğun bir başkanı bulunmaktaydı. Bu başkan kabile içinde en yetenekli kişiydi ve üyeler tarafından seçiliyordu. Fakat bu başkanın diğerlerinden ne bir fazla malı ne de mülkü vardır. İstenildiği zaman bu başkan değiştiriliyordu.

İşte devletin, sınıfların, sömürünün, eşitsizliğin, özel mülkiyetin, olmadığı ve insanların kardeşçe yaşadıkları bu topluma **İLKEL KOMÜNAL TOPLUM** adını veriyoruz.

Kitabımızda ismi geçen ilk çağ düşünürlerinden bir çoğu eşitsizliklerin olmadığı bu toplum düzeninin mutluluğunu anlatmışlardır. Toplumdaki bu eşitsizliklerin olmaması toplum üyeleri öyle istediğinden veya oturup anlaşarak böyle yaşamaya karar vermelerinin sonucu olarak ortaya çıkmamıştır. Bu toplum düzeni o çağdaki üretici güçlerin (*) düzeyine bağlıydı. Üretimde kullanılan aletler ve onları işleyecek insan emeğinin düzeyi insanlar arasında eşitlik temeli üzerine kurulmuş ilişkileri **GEREK-Lİ KILIYORDU**. O zaman bu ilişkilerde üretim araçlarının ve onların işleyen insan emeğinin gelişimine göre değişebilir ve değişti de.

Gelelim düşünür Platon'nun Yasalar adlı kitabında ilkel komünal toplum insanları için söylediklerine :

«Şartları, onları ticari çalışmalara girişmek zorunda bırakacak kadar kötü değildi. Çünkü yoksul değildiler. Ama şu da var ki o çağda zengin de olamazlardı. Çünkü ne altın ne de gümüş edinilebilirdi. Bu durumda bir toplumda, ne zenginlik ne yoksulluk yoksa, ilk akla gelen, orada en soylu törelerin varlığının bulunabilmesidir. Çünkü böyle bir toplumda ne kendini büyük görme, ne haksızlık ne de kıskançlık ve çekemezlilik vardır. Dolayısıyla denebilir ki -yaşama şartlarının yalnlığı, özentisizliği de göz önünde tutulacak olursa- bu çağın insanları çok iyi kimselerdi. Bu biçimde yaşamakta olan insanlar elbette bugünkü kuşaklara göre az görgülü ve becerikli, her türlü sanat ve zanaat çalışmalarına daha az yatkındılar. Buna karşılık o devirlerde herkes daha iyi, daha açık sözlü, daha yumuşak ve daha doğruydular. Bu insanlar hayata geleneksel alışkanlıklarla yöneliyorlardı.» (Aktarılan kitap, Max Beer, sosyalizmin ve sosyal mücadelelerin tarihi, s. 17).

Dinlerde ilk defa bu toplumda doğdu. İnsanlar doğa karşısında çok güçsüzdüler; sel basmaları, yanardağ püskürmeleri, orman yangınları, kuraklıklar, açlıklar vb. diğer olayların gerçek nedenini bilemeyen insanlar bu olayları büyük doğaüstü güçlerin yönettiğini zannetmeye başladılar. Ve onlara taptılar. Fakat insanın doğayı geliştirme sürecinde elde ettikleri bilgiler dini motiflerin değişmesine yol açtı. Eskiden ateşe tapan insan ateşi istediği zaman yakıp söndürmeye yani onu kendi kontrolü altına alana dek ona taptı. Fakat bilginin ilerlemesi ile (ki bu bilgiler doğayı değiştirme sürecinden elde ediliyordu) ateş artık kutsal bir şey olmaktan çıktı. Yerine daha henüz çözemediği, doğaüstü olayların sonucu olarak ortaya çıktığını zannettiği yeni bir totem tanrısı haline geldi. İn-

sanın durmadan gelişen bilgisi en sonunda totemizmi ortadan kaldırdı ve yeni dini motiflerin doğmasına yol açtı.

İşte çeşitli dinler. İlk çağda insanların doğa karşısındaki güçsüzlüklerinin eseri olarak doğdu ve insan bilgisinin gelişimine uygun olarak ta dinler de evrime uğradı.

ÖĞRENMEYE ÖVGÜ

Öğrenmenin tutkusu
İçimizde yanıyor
Kavganın dışında kalmak
Bizi rahat komuyor
Gerçeği bilmelisin
Mutlak öğrenmelisin
Başı çekmek için bir gün
Hazırım demelisin
Kendin öğrenmedikçe
Ara bul sor öğren
Doğa kanunlarını
Doğa kanunlarıdır.
Toplumun kanunları
Hazır olmak için öğren
Bunların sırlarını
Öğren sen sürgündeki
Tutukevinde olan
Yılma sen herşeyi öğren
Hazır ol sen kavgaya
Öğren sen tarladaki
Mutfaktaki evdeki
Yılma sen herşeyi öğren
Hazır ol sen kavgaya

İSTANBUL DEVRİMCİ ORTA ÖĞRENİM DERNEĞİ KURULDU

İstanbul'da orta öğrenim gençliğinin mücadelesine paralel olarak, geçen yıl İstanbul Demokratik Orta Öğrenim Derneği kurulmuştu. Kısa adı İDOD olan bu dernek, İstanbul'daki devrimci tüm hareketlere katılmış, orta öğrenimlilerin anti-faşist, anti-emperyalist saflara kazanılmasında yoğun çaba göstermiştir. Kitlelerdeki reformist, şovenist eğilimlere karşı yoğun bir mücadele vererek onların bu yanlış eğilimlerden kurtulmasına çalışmıştır. Orta öğrenimdeki kendiliğinden gelişen hareketlere katılıp onları yönlendirmeye ve onlara siyasi bir öz katmaya çabalamıştır.

Kuşkusuz tüm bunlar, hakim sınıfların da dikkatini çekmiş ve örgüt üzerinde çeşitli baskılar yoğunlaşmıştır. Bu aşamada yeni bir örgütün kurulması zorunlu olunca İstanbul Devrimci Orta öğrenim Derneği, kitlelerin geniş desteği ile kurulmuş ve mücadeleyi sürdürmektedir.

DENİZLİ LİSE—DER GENEL KURULU YAPILDI

1975—76 öğrenim yılı başında Denizli orta öğrenim gençliğinin, devrimci saflarda örgütlemek için kurulan Denizli LİSE—DER I. olağan genel kurulunu Şubat ayı içerisinde yaptı. Genel Kurulda devrimci orta öğrenimlilere karşı yapılan tüm baskı ve yıldırımlara karşı DEMOKRATİK ORTA ÖĞRENİM kavgamızın sürdürüleceğini ve bunun halkımızın kurtuluş kavgasının bir parçası olarak süreceği vurgulandı,

Genel Kurul Devrimcilerin zaferi ile sonuçlandı. Ayrıca genel kurul, yeni yönetime ortaöğrenim gençliğinin ülke çapında merkezi örgütünün kurulması yani federasyon için yetki verdi.

YILDIRIM BAYEZİT MESLEK LİSESİNDE BOYKOT

Yıldırım Bayezit Meslek Lisesi öğrencileri meslek liselerinin üniversiteye girebilmesi ve bu okullarda emek sömürsünün son bulması doğrultusunda boykota başlamışlardır. Üç gün süren boykot sırasında hiç bir öğrenci derslere girmeyerek örnek bir direniş yapmışlardır. Bu arada direnişi kırmak için derslere girmek isteyen iki faşist direnişteki öğrenciler tarafından dövülmüş, derslere sokulmamıştır. Direniş sırasında polis boykotu kırmak için bir çok arkadaşı yakalayıp gözaltına almış bir öğrenciyi de tutuklamıştır. İdarenin çabaları da hiç bir sonuç vermemiş boykot üçüncü günün sonunda mücadeleyi daha değişik biçimlerde sürdürmek üzere bitirilmiştir.

Boykota neden gidildiğini arkadaşların dağıttıkları bildiriden öğrenelim :

- Hiçbir sağlık tedbirinin alınmadığı laboratuvarlarda hastahanelerde çalışan ders gören
- Kanunda yasak olduğu halde röntgen ışınları altında 18 yaşından küçük öğrenciler olarak çalıştırılan
- 100—1000 lira ve daha yüksek değere eşit iş yapan ve karşılığında sadece not alan
- Atölye ve hizmet yerlerinde çalıştırılıp karşılığı verilmeyerek döner sermaye yoluyla emek sömürsüne uğrayan
- Hiçbir sağlık ve can güvenliği alınmamış olan yerlerde ders ve eğitim gören

Ve sadece emperyalizme ucuz işgücü sağlamak amacıyla meslek okullarında okuyan öğrenciler olarak en temel sorunlarımız olan

- Üniversite sınavının meslek okullarında okunan dersler gözönüne alınarak yapılması
- Meslek okulu öğrencilerinin ilgili mesleki yüksek okula girebilmesi doğrultusunda kontenjan tanınması
- Döner sermaye yoluyla yapılan emek sömürüsüne son verilmesi
- 225 liraya çıkartılan üniversite giriş sınavı ödentsinin kaldırılması

Ve bütün bu haksızlıklara karşı birlik olup haklarımızı alabilmemiz için tek bir yumruk tek bir yürek gibi birleşerek 8 günlük boykotumuzu destekliyelim.

**KAHROLSUN EMPERYALİZME HİZMET EDEN
GERİCİ EĞİTİM!**

KAHROLSUN FAŞİST YÖNETMELKLER!

**YAŞASIN DEMOKRATİK ORTA ÖĞRENİM
KAVGAMIZ!**

**YAŞASIN MESLEK OKULLARININ HAKLI
KAVGASI!**

DEVİRİMCİ MESLEK LİSELİ ÖĞRENCİLERİ

Haysiyet Divanı Yutturmacasına

HAYIR

Öğrenci

Yönetime

Katılmalıdır.

Emperyalizme ve Oligarşiye karşı

DEVİRİMCİ GENÇLİK

15 günde bir çıkar, siyasi dergi

FİYATI : 250 kuruş

EMPERYALİZM ve YENİ SÖMÜRGEÇİLİK

Devrimci Gençlik Yayınları Sayı: 4
(ÇIKTI)

Yazışma adresi :
Kumrular Sok. 4/10 Yenişehir/ANKARA

ORTAÖĞRENİMLİ ARKADAŞ

LİSE—DER bültenini

OKU—OKUT—YAY

Çevremizdeki olup biten olayları
yorumlarıyla birlikte yazalım
Bültenimiz kapsamına giren
yazılarınızı bekliyoruz.

**FAŞİST ZORBALARDAN
HESAP SORULACAKTIR!**

ATA YILDIRIM

1958 - 1976

**BİR YİĞİT KARDEŞİMİZ DAHA KATLEDİLDİ. ATA
YILDIRIM ABİDİNPAŞA MESLEK LİSESİ'NİN DAĞILI-
ŞINDAN SONRA PUSU KURAN FAŞİSTLERİN KUR-
ŞUNLARIYLA CAN VERDİ.**

**O YİĞİT BİR DEVRİMCİYDİ. ANISI MÜCADELEMİZE
ÖNDER OLSUN**

LİSE - DER

20.000